

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

Кафедра мовної та психолого-педагогічної підготовки

РЕФЕРАТ
кваліфікаційної роботи
на здобуття освітнього ступеня бакалавр
зі спеціальності 053 «Психологія»
за освітньою програмою Психологія

**на тему: «Тип психологічної прихильності до батьків як фактор
депресивних станів у юнацькому віці»**

Виконавець:

студент центру заочної та вечірньої
форм навчання

Андрицька І.В.

(прізвище, ім'я, по батькові)

/підпис/

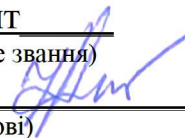
Науковий керівник:

К.ПСИХОЛ.Н., ДОЦЕНТ

(науковий ступінь, вчене звання)

Акімова Л.Н.

(прізвище, ім'я, по батькові)

/підпис/

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми. Глибокий і різнобічний вплив відносин з близькими людьми на формування індивідуально-особистісних особливостей дитини і дорослої людини підтверджують численні дані зарубіжних і вітчизняних досліджень. Показано, що глибокий емоційний зв'язок, який виникає в дитинстві між дитиною і близьким дорослим в результаті спілкування і тісної взаємодії, надає потужний, різнобічний, довгостроковий і багато в чому неминучий вплив на формування цілого ряду сторін її емоційно-особистісної та комунікативної сфер. Понад півстоліття прихильність є ключовим поняттям психології розвитку, значення якого виходить далеко за рамки раннього віку. Актуальність дослідження визначається тією роллю, яку виконує прихильність при розвитку і формуванні особистості, а значить сьогодення і майбутнього суспільства в цілому.

Мета дослідження полягає у виявити особливості прояву депресивності у осіб з різними типами прихильності.

Завдання:

- Провести теоретичний аналіз вивчення проблеми прихильності в психології.
- Розглянути ненадійну прихильність як фактор, що зумовлює депресивні стани.
- Вивчити особливості проявів прихильності.
- Виявити особливості прояву депресивних станів.

Об'єкт дослідження: прихильність у близьких стосунках.

Предмет дослідження: особливості прояву депресивності у осіб з різними типами прихильності.

Методи дослідження: теоретичні: аналіз і узагальнення першоджерел, які висвітлюють проблематику дослідження; емпіричні, включали психодіагностичні методики: опитувальник «Досвід близьких стосунків» К. Бреннан і Р.К. Фрейли в адаптації Т.В. Казанцевої; Фрайбургський особистісний опитувальник (FPI); шкалу депресії А. Бека.

Інформаційна база дослідження наукові монографії, статті, учебні посібники, методичне забезпечення Центру соціальної служби м. Одеси.

Структура та обсяг роботи. робота включає вступ, два розділи – теоретичний та емпіричний, що завершуються висновками, висновки, список використаних джерел. Емпіричний матеріал представлено у 5 таблицях та 1 малюнку. Загальний обсяг роботи становить 54 сторінки.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ РОБОТИ

У першому розділі «Теоретичний огляд проблеми психічної прихильності в близьких стосунках» проведено аналіз типів прихильності у близьких стосунках, надано описова характеристика їх ментальних та поведінкових ознак, розглянуто тривогу та уникнення як психологічні змінні, що обумовлюють залежність і автономію як типи ненадійної прихильності.

визначено психологічні змінні, що підставі яких визначають надійну та ненадійну прихильність.

У другому розділі «Емпіричне дослідження типу прихильності і депресивних станів в юнацькому віці» досліджено рівень тривоги у близьких стосунках та уникнення, визначено тип прихильності, вивчено прояв депресивності як індивідуально-особистісної характеристики і психоемоційного стану, простежено зв'язок між ненадійною прихильністю та інтенсивністю прояву депресивності.

ВИСНОВКИ

Проведене дослідження дозволило зробити висновки, основні з яких такі:

1. Прихильність є багаторівневим феноменом, її можна розглядати як потребу у виживанні та безпеці; як певний склад когнітивної, емоційної і поведінкової сфер, обумовлений адаптацією до умов раннього виховання; як почуття довіри і прагнення до контакту з об'єктом прихильності; як емоційний зв'язок (стосунки); як поведінкову модель (стратегію); як емоційну установку; як здатність, як різновид міжособистісних стосунків, заснованих на потребі в психологічній безпеці, які встановлюються в результаті тривалої взаємодії і відрізняються вибірковістю, емоційністю і відносною стійкістю.

2. Індивідуальні відмінності в якості прихильності можна проаналізувати за допомогою двовимірної моделі з вимірами: 1) уявлення про себе і про інших людей, 2) чутливість до відкидання і уникнення близькості. Типи прихильності утворюються на основі комбінації зазначених міжособистісних установок: автономний – такий, що приймає взаємозалежність і характеризується самодостатністю, надзалежність – орієнтований на залежність; псевдоавтономний – орієнтований на незалежність; дезорієнтований – характеризується неприйняттям як залежності, так і незалежності.

3. За отриманими даними 41% опитаних переживає депресивний стан, який характеризується пригніченим настроєм, песимістичною спрямованістю, відчуттям незадоволеності і почуттям неспроможності, дратівливості та порушенням соціальних зав'язків.

4. Відмінності в типах поведінки у людей з різними типами прихильності проявляються при переживанні депресії та депресивних станів. Захищаються від афекту індивіди з ненадійним, уникаючим типом прихильності висловлюватимуть депресивний стан через ще більшу емоційну відстороненість, створення нових захисних механізмів під впливом обставин, при цьому ні в якому разі не визнаючи «ганебну поразку і потребу в допомозі». Незважаючи на депресивний стан, що переживається депресивний стані, вони намагаються відвернути увагу від справжньої проблеми.